

etas, vel indirectas, immediatas, vel mediatas contraventiones, seu circumventiones declarat prorsus irrationabiles, injustas, & illicitas, illasque omnino reprobat, damnat, & interdit.

§. 18. Cumque hujusmodi absurdæ ex eo plerumque proveniant, quod onera Missarum supra vires suscipiantur; caveant omnes & singuli Rectores, Superioriæ, & Ministri quarumcumque tunc Sæcularium, tunc Regularium Ecclesiærum, seu illarum Capitula, ne onera, seu Missas, tunc perpetuas, tunc temporales, tunc etiam manuales, quarum satisfactioni impares fuerint, quoquomodo suscipiant; utque id ipsum, quoad fieri poterit, pateat, teneantur iidem confidere, semperque in loco magis patenti, & obvio retinere tabellam onerum perpetuorum, & temporalium literis perspicuis, & intelligibilibus descriptorum, quorum implemento, si moraliter, & intra præscriptum, seu breve tempus satisfacere non posse, seu illa dumtaxat, & non ulteriora adimplere posse crediderint, seu credere debuerint, alias Missas, sive perpetuas, sive temporales, sive manuales per se, vel per interpositas personas quoquomodo recipere, seu acceptare omnino desistant, seu abstineant, & ulterius tali casu in eadem tabella similiter exprimant sese propterea aliis Missis acceptandis, & celebrandis impares esse.

§. 19. Idemque teneantur pariter in Sacrario duos libros retinere, ac in eorum altero singula onera perpetua, & temporalia; in altero autem Missas manuales, & tam illorum, quam istarum adimplementum, & eleemosynas distincte, & diligenter annotare, & annotandas, seu annotanda curare, singulisque annis de supradictis adimplementis, eleemosynis, & oneribus pariter exactam rationem suis Superioribus reddere, ac omnes & singulas rationes hujusmodi in præfatis respectivè libris simili distinctione & diligentia, tam præfati à quibus rationes debent redi, quam Superiorès, quibus reddendæ erunt, describere, seu annotare, sive describendas, vel annotandas respectivè curare.

§. 20. Quibus semper salvis, debeant ulterius Regulares prædicti omnes & quascumque eleemosynas, tunc manualium, tunc perpetuarum, & temporalium Missarum reponere in capsæ particulari sub duabus clavibus, quarum una penes Superiorum localem, altera vero penes alium à Capitulo Conventuali deputandum retineatur, ac de iisdem eleemosynis, & celebratione Missarum coram Partibus discretis, seu Consiliariis, vel alio simili modo nuncupatis, singulis mensibus districtam rationem exigere, & respectivè reddere.

§. 21. Quod si prædicti, ad quos cura tabellæ, capsæ, & librorum præfatorum respectivè pertinet, seu pertinere debet, suam operam præmissis, ut præferatur, minimè navaverint, & Superiorès, tunc Sæcularium, tunc Regularium Ecclesiærum rationem prædictam non exegerint, seu non invigilaverint, quod præfati, qui in curam tabellarum, & librorum incumbunt, suo muneri, ut præferatur, satisfaciant; in singulis respectivè casibus Sæculares pœnam suspensionis incurvant; Regulares vero voce activa, & passiva, ac gradibus, & officiis quæ obtinent, ipso facto, & absque alia declaratione privati sint, & intelligentur, necnon ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda similiter inhabilitentur, & inhabilitati sint, & intelligentur.

§. 22. Porro, ne ullo unquam tempore omnia & singula Decreta prædicta in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Rectores, Superiorès, seu Capitula Ecclesiærum Sæcularium illa retineant publicè exposita in eorum Sacrario; Superiorès vero locales cujuscumque Monasterii, Conventus, ac Domus Regularis curare, & efficere teneantur sub pœna privationis officiorum, quæ obtinent, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum sexto quoque

men-

mense, id est, feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post Octavam Corporis Christi omnes & singula præmissæ, tunc insertæ, seu confirmatae, tunc in præsens factæ ordinationes unâ cum dictis declarationibus in publica Mensa perlegantur.

§. 23. Meminerint igitur, & satagant Ordinarii, ut à personis, & in Ecclesiis quoquomodo etiam in vim decretorum Concilii Tridentini sibi subjectis, Missæ ea, qua par est, fide, & diligentia celebrentur, & cuncta & singula Decreta hujusmodi omnimodæ executioni demandentur, nedum justitiam recurrentibus, seu instantibus reddentes, sed ex officio, tunc in Visitationibus, tunc in aliis actibus, & modis, quos expedire, & convenire toties quoties judicaverint inquirentes, ne aliquid committatur, pervertatur, differatur, vel omitatur, quod his omnibus & singulis Decretis adversetur.

§. 24. Caveant etiam respectivè omnes Regularès tunc subditi, tunc Superiorès quicumque nedum Locales, sed etiam Provinciales, & Generales, ne Missarum celebratio, & omnium Decretorum præmissorum executio, cum pernicie propriatum animarum, cum præjudicio illarum, quibus Missæ sunt applicandæ, & cum magno Christi fidelium scandalo quoquomodo omittantur, differantur, negligentur, seu pervertantur; alioquin ultra propriæ conscientiæ onerationem, pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac graduum & officiorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad hujusmodi gradus, & officia obtinenda prorsus incurant.

§. 25. Curent propterea præfati Superiorès Regulares in omnes & singulos contravenientes debitibus pœnis diligenter, & promptè etiam per inquisitionem animadvertere, & insuper teneantur omnes & singuli Superiorès locales in Provincialibus Capitulis, seu Congregationibus exhibere attestationem, seu fidem ab omnibus Sacerdotibus Conventus, Monasterii, seu cujuscumque Domus Regularis subscriptam, & juratam, quod omnibus & singulis, tunc perpetuis, tunc manualibus Missarum oneribus, seu obligationibus ad limites, & tenorem præsentium Decretorum tempore eorum regiminis fuerit omnino, & integraliter satisfactum, vel deficiente aliqua modica satisfactione, possit etiam hujusmodi residuali implemento Missarum distincte referendarum intra breve tempus moraliter satisfieri, ea adjecta, & omnino adimplenda conditione, quod ante præfatae attestationis exhibitionem quicumque Superiorès locales prædicti vocem activam, seu passivam in memoratis Capitulis, seu Congregationibus omnino habere non valeant.

§. 26. Præterea Provinciales, Vicarii, & Visitatores Provincialium, seu Congregationum debebunt in fine eorum regiminis Superioribus Generalibus in forma probante ostendere, quod executioni præsentium Decretorum sedulè invigilaverint, & ad eorum tenorem in omnibus, & singulis Conventibus, seu Monasteriis, vel Domibus Regularibus Provincialiæ, seu Congregationis de omnibus & singulis oneribus, & obligationibus, ac insimul satisfactionibus Missarum exactam, & diligentem rationem exegerint, ac contra delinquentes ad declarationem, & executionem respectivè pœnarum in Decretis contentarum processerint, & de adimplemento circa ea quæ in præmissis ad ipsos spætant, legitimè docuerint; alias ad vocem activam, & passivam in Capitulis Generalibus nullatenus admittantur.

§. 27. Ceterum, quia etiam ad quamplures Archiconfraternitates, Confraternitates, Societates, Congregationes, Hospitalia, Altaria, Cappellas, Orationia, & Ecclesiæ, ac alia loca, & opera pia quomodolibet nuncupata, quæ cuius-

Sss 2

cum-

cumque curæ, seu régimini, aut administrationi, vel directioni Laicorum cuiuslibet gradus, status, conditionis, & præminentia etiam speciali, & individuali nota dignorum dumtaxat, vel quorumcumque Ecclesiasticorum, & Laicorum hujusmodi mixtim commendata, annexa, seu quomodocumque commissa, vel attributa sunt, onus, seu cura celebrationis Missarum, sive manualium, sive ad tempus, vel in perpetuum pertinet; hinc salvis semper iis, quæ in præinsertis Decretis continentur, omnes & quicumque hujusmodi Archiconfraternitatum, Societatum, Congregationum, Hospitalium, Altarium, Cappellarum, Oratoriorum, & Ecclesiarum, ac aliorum locorum, & operum piorum Rectores, seu Administratores, vel Directores, & alii hujusmodi Officiales, necnon ii, ad quos cura tabellæ, & librorum in præmissis spectat, tabellam, libros, & hæc Decreta respectivè juxta modos superius expressos, similiter retinere, necnon de oneribus, ac celebrationibus, & eleemosynis dictarum Missarum singulis annis rationem exigere, & respectivè iis, ad quos pertinet, reddere sub poenitentia arbitrio, & in subsidium excommunicationis, teneantur.

§. 28. Postremò omnibus & quibuscumque tam Ecclesiasticis personis cuiuscumque Ordinis, status, gradus, Regula, Congregationis, Societatis, conditionis, & dignitatis existant, quam Laicis quocumque honore, & potestate prædictis, omnia & singula præmissa Decreta interpretandi, necnon Ecclesiasticis prædictis penas in hujusmodi Decretis relaxandi, seu quoquomođ circa præmissa dispensandi, omnis, & quæcumque facultas sit penitus interdicta.

§. 29. Non obstantibus quoad suprascripta omnia & singula in hujusmodi Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, & Congregacionum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti etiam necessario, & in individuo exprimenti, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcumque, tam Sæcularium, quam Regularium Locorum, necnon illorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitude, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innovatis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permanens, Sacra Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter, & expressè derogat, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Novembris 1697. = Joseph Card. Sacripantes Præfctus. = Ferdinandus Nuptius, S. Congr. Secretarius.

§. 30. Quocirca, cum dilectus filius noster Josephi Tituli Sanctæ Mariæ Transpontinae S. R. E. Presbyter Cardinalis Sacripantes, memoratæ Congrega-

tionis Præfctus, præfata Decreta Nobis retulerit; Nos considerantes eadem omnia & singula Decreta, ea qua decet maturitate digesta, & examinata, ac in vim Apostolicæ auctoritatis, eidem Congregationi specialiter, ut præfertur, attributa peracta, perutilia fore censentes, illaque propterea perpetuò, & inviolabiliter observari, necnon Constitutionis nostræ munimine roborare volentes: Motu proprio, non ad cujusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam; sed ex certa scientia, & matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinserta Decreta, omniaque & singula in eis contenta tenore præsentium auctoritate Apostolica confirmamus & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adjicimus, quinimo motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine similibus, omnia & singula in supradictis Decretis contenta de novo statuimus, decernimus & ordinamus, ac ab omnibus & quibuscumque, etiam speciali, & individua nota dignis omnino exactè, & perpetuò servati volumus, sancimus, & mandamus. *Mafona*

§. 31. Decernentes præsentes litteras, cum omnibus & singulis inibi contentis semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè, & inviolabiliter observari; sicque, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, præminentia, & potestate fungentes, & functuros, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuntios, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 32. Non obstantibus omnibus & singulis, quæ præfata Congregatio, auctoritate per ejusdem recordationis Urbanum Papam VIII. & respectivè per Nos illi specialiter attributa, decrevit non obstarere; quæ pariter, & iterum Nos tenore præsentium non obstarere decernimus, & mandamus, quibus omnibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, illis alias in suo robore permanens, etiam harum serie plenissimè, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 33. Volumus autem, ut præsentes literæ in valvis Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariae Apostolicæ, Curiæque generalis in Monte Citorio, ac in acie campi Flora de Urbe, ut moris est, publicentur, & affigantur, sicque publicatae, & affixa, omnes & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & affiant, ac si unicuique eorum personaliter intimatae fuissent.

§. 34. Pariterque, ut earundem præsentium transumptis impressis, manu aliquis Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibetur, quæ præsentibus ipsis adhibetur, si forent exhibita, vel ostensa.

§. 35. Nulli ergo omnino hominum liceat, paginam hanc nostrarum confirmationis, approbationis, statuti, decretorum, ordinationis, voluntatis, sanctionis, mandatorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contrarie. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, anno Incarnationis Domini-

nicae millesimo sexcentesimo nonagesimo septimo, decimo Kal. Januarii, Pontificatus nostri anno septimo.

B. Card. Prodat. I. F. Card. Albanus.

Visa de Curia I. Ciampinus.

I. Catalus.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini nostri Jesu Christi millesimo sexcentesimo nonagesimo octavo, indictione sexta, die verò 3. Januarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Innocentii, Divina Providentia Papæ XII. anno septimo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Ecclesiae Sancti Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum, Curia Innocentianæ, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Baptistam de Capellis, ejusdem Sanctissimi Domini nostri Papæ Cursolem.

Franciscus Antonius Simoncellus
Magister Cursor.

Reperitur in Tomo 9. Bulliarum Romani, edito Romæ anno 1734. pag. 464.

APENDICE DE VARIAS BULAS y Constituciones Apostolicas de N. SS. P. Benedicto XIV. y otros Sumos Pontifices, cuya noticia es muy importante y necesaria á Parrocos y Confesores.

DE CONCURSU, ET EXAMINE
habendo pro Parochialium Ecclesiæ collatione: De appellationibus ab irrationali Ordinarii iudicio admittendis, vel rejiciendis.

Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Primatebus, Archiepiscopis, & Episcopis.

BENEDICTUS PAPA XIV.
Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

CUM illud semper plurimum formidaverit Ecclesia Catholica, ne indignis quibusque, & extra Sacerdotale meritum constitutis, Cura animarum, & Dominicis Gregis custodia crederetur; quia totius familiæ status, & ordinatus, si quod requiritur in corpore, non inventur in capite: Hinc Canonis Sanctionibus ac præsertim Sanctæ Tridentinæ Synodi Decretis providè consultum est, regimen Ecclesiæ Parochialium iis esse committendum, quorum omnis ætas à puerilibus exordiis ad perfectiores annos per disciplinæ Ecclesiastice stipendia ita cucurisset, ut de illorum supra alios provectione, ac potiori doctrinæ, morum, ac diuturni laboris suffragio nefas esset dubitare. Quia verò perniciose apud plurimos opinio sensim invaluit, Tridentini Decretis non præscriptam esse dignioris electionem, sed caveri tantummodo, ne indignis Ecclesiæ Parochiales, aliaque Beneficia, quibus Cura imminet animarum, conferrentur; San : mem: Innocentius XI. Praedecessor Noster erroneam doctrinam à vera, & sincera Patrum mente longius deflecentem damnavit, & edocuit quād prudens, ac diligens esse beat Pastoralis Officii dispensatio.

§. 1. Ad tramites idcirco ejusdem Sanctæ Synodi usu receptum est, occurrente Parochialis Ecclesiæ vacatione, quæ liberè ab Ordinario conferenda sit, Concursum institui, ut habita in eo de cuiuslibet ætate, moribus,

doctrina, & sufficientia solerti inquisitione, Episcopus eligat quem cæteris magis idoneum judicaverit.

§. 2. At quia contingere quandoque potest, quod favore, vel gratia, vel minus aequo iudicio minus digni dignioribus præponantur: San : mem: Pius V. Noster Praedecessor, ne quid in hujusmodi electione esset inordinatum, aque præposterum, edita saluberrima Constitutione licet voluit iustè in Concursu rejectis, interposita ad Metropolitanum, vel Episcopum vicinorem, vel Sedem quandoque Apostolicam appellatione, præelectum ad novum examen provocare, & Ecclesiam alteri non ritè collatam, novo facto meritorum periculo, si ita jus esset, vindicare. Et ne frivola appellationis diffugio locus esset, provide ibidem cautum est, dictæ appellationi in devolutivo tantum deferri oportere, non suspensa, aut quoquomodo retardara præelecto ab Ordinario Parochialis Ecclesiæ possessione.

§. 3. Consultissimæ hujusmodi leges eum in finem institutæ, ne in tanti momenti re imperiti Magistris, novi antiquis, rudes præferantur emeritis, violante sunt hominum fraude, & malitia, ipsa medela vulnus exasperantum. Sæpissimè enim rejecti ab Ordinario, dictæ Constitutionis obtenuit in vocem appellationis facilè prorumpere, & minus legitima concurrente causa, electos ab Episcopo ad novum examen provocare consueverant; illosque præterea, relicta Gregis, & Ecclesiæ custodia longum iter arripere, & diuturni laboris, temporis, & pecunia impensa exhaustos, litem in secunda, teria, & ulteriori quandoque instantia sustinere cogebant.

§. 4. Quin etiam experientia compertum est, magno justitiae detimento litem ipsam absolví. Quandoquidem ii, qui examini se subjecerant, atque in primævo Concurso, utpote legitimarum Institutionum nescii, rejecti fuerant, longa postmodum decurrente lite, sedulam literis ex industria navantes operam, præferri aliis merebantur, & acerbe succensabant Episcopo, judici quidem adeptæ, non autem adipiscendæ peritiæ, per injuriam se fuisse rejectos.